

ת"פ 50037/06/16 - מדינת ישראל נגד פ ס

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50037-06-16 מדינת ישראל נ' ס(עציר)

לפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ בעניין: מדינת ישראל

על ידי ב"כ עו"ד מוסא עבאס המאשימה נגד

פ ס (עציר)

על ידי ב"כ עו"ד עאטף פרחאת הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה אחת של תקיפת קטין בידי אחראי לפי סעיף 368ב(א) סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), בשתי עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות- בן זוג לפי סעיף 382(ב)(1) לחוק העונשין, בשתי עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות- קטין לפי סעיף 382(ב)(2) לחוק העונשין ובעבירה אחת של היזק בזדון לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, מהחלק הכללי עולה כי הנאשם נשוי ל ס (להלן: "**המתלוננת**"), ולהם ארבעה ילדים: פ' (ילידת 1999), ד' (ילידת 2006), ו' (ילידת 2007), ע' (ילידת 2011) (להלן בהתאמה: **פ', ד', ו' ו- ע' או "הילדים"**). במספר הזדמנויות, במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, נהג הנאשם להכות בידיו את המתלוננת ואת פ', כפי שיתואר להלן.

3. מעובדות האישום הראשון בכתב האישום המתוקן עולה כי ביום 18.6.16, בסמוך לשעה 7:30, חיפש הנאשם את ארנקו בחדרו וגילה כי נעלם ממנו סכום של כסף. הנאשם התעצבן והתחיל לקלל את המתלוננת באומרו "שאלוהים ייקח אותך". הנאשם יצא מחדרו לסלון הבית בעודו מקלל, תפס את הנרגילה שהייתה בסלון וניגש לחדרה של פ', שבאותה עת שכבה במיטתה. בתוך החדר, ניגש הנאשם ל- פ' והכה אותה באמצעות צינור הנרגילה בראשה ובכתפה השמאלית. המתלוננת התערבה וניסתה להרחיק את הנאשם מ- פ', אך הנאשם דחף אותה לאחור וסטר אותה על פניה. בהמשך, יצא הנאשם מחדרה של פ' לסלון ושבר את הטלוויזיה. בתגובה למעשיו של הנאשם, הזעיקה המתלוננת את המשטרה לביתה. משהבחין הנאשם במתלוננת משוחחת בטלפון, זרק לעברה כיסא פלסטיק ופגע בחזה שלה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמה ל- פ' אדמומיות בחלק העליון של זרועה השמאלית, סחרחורות ומכאוב בגב. כמו כן, נגרם למתלוננת מכאוב בגופה. במעשים אלה, תקף הנאשם את בתו הקטינה שלא כדין וגרם לה חבלה של ממש בהיותו אחראי עליה. כמו כן תקף הנאשם שלא כדין את בת זוגתו והרס נכס שלא כדין.

4. מעובדות האישום השני עולה כי ביום 2.6.16, בסמוך לשעה 14:00, חזרה פ' לביתה אחרי יום לימודים

עמוד 1

בבית הספר והתיישבה בחדרה להכין שיעורי בית. הנאשם גילה כי בתו פ' מחזיקה מכשיר פלאפון וזאת ללא ידיעתו. בעקבות זאת, נכנס הנאשם אחריה לחדרה וסטר בפניה. במעשיו אלה, תקף הנאשם את בתו הקטינה שלא כדין בהיותו אחראי עליה.

5. מעובדות האישום השלישי בכתב האישום המתוקן עולה כי במהלך חודש ינואר 2016, במועד שאינו ידוע למאשימה במדויק, תקף הנאשם את המתלוננת, הדף אותה בכוח והטיחה בארון. עוד המשיך וסטר את פניה של המתלוננת והכה אותה באגרופו מספר פעמים. כתוצאה ממעשיו נגרם למתלוננת סימן כחול בגבה בצורה של ידית ארון ומכאוב. במעשים אלה, תקף הנאשם את בת זוגתו שלא כדין.

6. מעובדות האישום הרביעי בכתב האישום המתוקן עולה כי במהלך שנת 2015, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בעט הנאשם בבטנה של פ'. זמן מה לפני האמור, עברה פ' ניתוח תוספתן והבעיטה פגעה בה באזור הפצע שנגרם כתוצאה מהניתוח. במעשיו אלה, תקף הנאשם את בתו הקטינה, עליה הוא אחראי, שלא כדין.

7. בהתאם להסדר הטיעון בין הצדדים לא הייתה הסכמה לעניין העונש.

טיעוני הצדדים לעונש

8. ב"כ המאשימה הדגיש את הערכים המוגנים העומדים בבסיס עבירות האלימות במשפחה ובהם: ערך שלמות הגוף, התא המשפחתי והזכות לכבוד, כך שאלימות בכלל ובפרט כלפי קטינים במשפחה היא תופעה שיש למגררה. אשר לנסיבות ביצוע העבירה - טען ב"כ המאשימה כי הן מעידות על חומרתן של העבירות. מדובר בארבעה אירועי אלימות חמורים בהם הנאשם נהג באלימות כלפי אשתו ובתו הקטינה באמצעות ידיו ובאמצעות חפצים, כך שהוא ניצל את חוזקו לעומת חולשתן. כן הדגיש את הנזקים כתוצאה מביצוע עבירותיו של הנאשם ואת הנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם כתוצאה ממעשים אלה.

9. ב"כ המאשימה ציין כי מדובר בארבעה אישומים נפרדים נוכח העובדה כי מדובר באירועים נפרדים אשר אירעו במועדים שונים, כן מדובר בקורבנות שונים ובדרך פעולה שונה. ומשכך יש לקבוע ארבעה מתחמים נפרדים. על כן, סבר ב"כ המאשימה ביחס לאישום הראשון, לאישום השני ולאישום השלישי כי מתחם העונש ההולם את נסיבות האירוע בכל אחד מאישומים אלה נע בין 12 חודשי מאסר לבין 24 חודשי מאסר. ביחס לאישום רביעי, ב"כ המאשימה סבר כי מתחם העונש ההולם את נסיבות האירוע נע בין 8 חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר. ב"כ המאשימה הגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו.

10. אשר לעונש המתאים ציין ב"כ המאשימה כי הנאשם אומנם לקח אחריות למעשיו, וחסך זמן שיפוטי, אולם לנאשם 15 הרשעות קודמות בגין ריצה מספר שנות מאסר. על כן ב"כ המאשימה סבר כי יש למקם את הנאשם ברף האמצעי של המתחם ועתר להשית עליו ארבע שנות מאסר בפועל ומאסר מותנה.

11. מנגד, ב"כ הנאשם טען כי יש לקבוע מתחם אחד כולל לכל האישומים, משום שמדובר באירועים משפחתיים בהן המתלוננת הן האם ובתה. לנאשם אין עבר פלילי רלוונטי לעבירות אלו, הוא עבר

כברת דרך משמעותית בהליך גמילה מסמים אליהם היה מכור במשך שנים רבות (נ/1), הוא הודה במעשיו וחסך את עדותן של המתלוננת ובתם. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה לתמיכה בטיעונו וציין כי מתחם הענישה בפסיקה שהגיש ב"כ המאשימה אינה משקפת את הענישה הנוהגת באירוע מושא אישום זה. לפיכך, ביקש להסתפק בימי מעצרו של הנאשם.

12. המתלוננת מסרה כי היא מוותרת על תלונתה ועל תלונת ביתה נוכח העובדה כי קשה לה לגדל את ילדיה לבדה והיא רוצה שהנאשם ישוב לחיות עמה ועם ילדיהם.

13. הנאשם בדברו האחרון, התחרט ונטל אחריות למעשיו. הוא ביקש מבית המשפט ומהמתלוננת סליחה. עוד הוסיף ואמר כי הוא קשור לילדו הקטן ולא רוצה להתרחק ממנו מעבר לתקופת המעצר.

מתחם העונש ההולם

14. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע תחילה, אם עסקינן באירוע אחד או במספר אירועים. בית משפט העליון דן בשאלה האמורה והדעות חלוקות ביחס לשאלה זו.

15. "מבחן הקשר ההדוק" אומץ בדעת הרוב בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 29/10/14) והפסיקה שבעקבותיו (ע"פ 4316/13 מדינת ישראל נ' חג'אמה (מיום 30/10/14), ע"פ 2519/14 קיעאן נ' מד"י (מיום 29/12/14), ע"פ 4289/14 חנונה וברבי נ' מדינת ישראל (מיום 21/1/15), רע"פ 4760/14 אדוארד קיסלמן נ' מדינת ישראל (מיום 7/5/15), ע"פ 8107/13 שלמה כהן נ' מדינת ישראל (מיום 17/1/16)) ואף בע"פ 1261/15 מד"י נ' יוסף דלאל (מיום 3/9/15), שם קבע כב' השופט סולברג בפסקה 22 מבחני עזר לבחינת הקשר ההדוק.

"כדילעמודעלעווצמתהקשרשביןהעבירותשומהעלבייתהמשפטלעמודעלנסיבותיהועובדתיותשלה ענייןשלפניו, ולבחוןאםישבהןכדילהצביעעללקשרהדוקביןהעבירות.נסיבותעובדתיותאלהמהוות "מבחניעזר"לקביעתעוצמתהקשר.במסגרתזוניתןלבחון,למשל,האםביצועןשלעבירותמאופיין בתכנון; האםניתןלהצביעעלשיטתיותבביצועהעבירות;האםהעבירותהתרחשובסמיכותשלזמןאומקום;האםביצועהשלעבירהאחתנועדלאפשראתביצועהשלעבירהאחרתאואתההימלטותלאחרביצוע עה,וכיוצאבאלונסיבותעובדתיות.קיומהשלנסיבהאחתאויותרמנסיבותאלו(ואיןזרשימהסגורה) עשוילהעידעללקשרהדוקביןהעבירותהשונות,המלמדכיבאירועאחדעסקינן.. בבחינתהנסיבותהעובדתיות,מנההכרחלבייתהמשפטלהעמידלנגדעיניואתהשאלההאםהשקפהע להעבירותכעלכמהאירועיםתהאמלאכותית,באופןשיגרעממהותהענייןבכללותו,אושלאישקףאת סיפורהמעשהכהווייתו."

16. מצאתי כי במקרה שלפני, היות שמדובר ברצף אירועים שהתרחשו בין הנאשם למתלוננת וביתם הקטינה בבית המשפחה, בשיטתיות כחלק מסדרה של מעשי אלימות שנקט הנאשם נגד המתלוננת וביתם משנת 2015 ועד ליוני 2016, יש לראות בעבירות שביצע הנאשם אירוע אחד. לפיכך, אקבע מתחם אחד, המביא לידי ביטוי את העובדה שמדובר בריבוי מעשים ובריבוי עבירות.

17. על פי סעיף 40 ב'לחוק העונשין העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

18. עבירות התקיפה, תכליתן הגנה על הערך של שלמות גופו של אדם. ערך זה הוא מהחשובים במארג הערכים החברתי. לעבירות התקיפה כלפי בני משפחה נודעת חומרה יתירה, והמחוקק קבע כפל עונש בשל נסיבה זו. הטעם להחמרה הוא הפרת האמון הבסיסי הנלווה לתקיפה בתוך מערכת המבוססת על אמון, זה אל מול הרצון לגונן על המערכת הזוגית או המשפחתית שהוא חולק עם התוקף. מעשי אלימות כלל פוגעים באוטונומיה של קורבן העבירה, בתחושת הביטחון שלו ובכבודו. מעשי אלימות פיזיים פוגעים בגופו, בריאותו ושלמות גופו של הקורבן. הצורך להגן על ערכים אלה מתחדד כאשר עבירות האלימות מבוצעות כלפי הקטינים, בתוך בית-המשפחה שאמור להוות עבורם מקום מבטחים. למעשי האלימות במשפחה מתווספים לפגיעה הפיזית הן פגיעה נפשית והן פגיעה רגשית. בן משפחה קטין שם את מבטחו בהוריו, כאשר משפחתו משמשת לו מסגרת מגנה ותומכת. תקיפתו של קטין על ידי מי מהוריו מערערת את יציבותה של המסגרת האמורה, את מבטחו ובטחונו של הקטין באותה מסגרת.

19. הנאשם הורשע בשורה של עבירות שבוצעו נגד אשתו ובתם הקטינה. בית המשפט העליון קבע כי יש להילחם בתופעת האלימות במשפחה, וזאת באמצעות מדיניות ענישה מחמירה. הלכה זו שבה ונקבעה בע"פ 9192/11 אדרי נ' מדינת ישראל (מיום 19/04/12), מפי כב' השופט ג'ורן אשר שב וציטט את האמור בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי..."

20. הערך החברתי המוגן אשר נפגע מביצועה עבירת היזק בזדון הינו הגנה על שלומם, גופם, ביטחונם ושלוות נפשם של המתלוננים והגנה על רכושם.

21. אשר לנסיבות ביצוע העבירות, מחד, נוכח ריבוי העבירות באירוע, אשר בעת ביצועם היו לנאשם מספר הזדמנויות להפסיקם, אולם הוא בחר להמשיך במעשיו, ומאחר שהעבירות נעברו כלפי בני משפחתו של הנאשם, אשתו המתלוננת ובתם הקטינה, כאשר הנאשם תקף את המתלוננת באישום הראשון, בכך שכאשר ניסתה המתלוננת להרחיק את הנאשם מבתם הקטינה הנאשם דחף אותה לאחור וסטר על פניה ולאחר מכן, בעת ששוחחה בטלפון על מנת להזעיק משטרה, הנאשם לא חדל ממעשיו והוא זרק לעברה כיסא פלסטיק אשר פגע בחזה. את בתם הקטינה הוא תקף, בכך שהכה אותה באמצעות צינור הנרגילה בראשה ובכתפה השמאלית. באישום השני, הנאשם תקף את בתו הקטינה, בכך שסטר בפניה לאחר שגילה כי היא מחזיקה מכשיר פלאפון ללא ידיעתו. באישום השלישי תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהדף אותה בכוח והטיחה בארון, ולאחר מכן המשיך וסטר בפניה של המתלוננת והכה אותה באגרופו מספר פעמים. באישום הרביעי הנאשם תקף את

בתם הקטינה בכך שבעט בבטנה. כן יש לשקול את העובדה כי באישום הראשון והשלישי נגרמו למתלוננת חבלות, ובאישום הראשון, השלישי והרביעי נגרמו לבת הקטינה חבלות. עוד על בית המשפט לשקול במקרה זה כי הפגיעה במתלוננת ובבתם הקטינה אינה קלה, שכן היא אירעה לאורך תקופה ממושכת כדבר שבשגרה ואין מדובר במעידה חד פעמית.

22. מאידך ומבלי להקל ראש בחומרת המעשים, יש להתחשב בכך שהנאשם ביצע את העבירות ללא תכנון מוקדם, האירועים הם נקודתיים, אשר התרחשו בכל אחד מהאישומים בתוך זמן קצר, באופן מפתיע ולא נגרמו למתלוננת ולבת הקטינה חבלות במדרג חומרה גבוה, שכן המתלוננת ובתם הקטינה, לא נזקקו לטיפול רפואי בשל מעשיו של הנאשם. על כן אני סבורה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בעוצמה בינונית.

23. כאשר אני שוקלת את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, את הערך החברתי המוגן, את מידת הפגיעה בו ומדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נסיבות אלה נע בין 10 חודשי מאסר ועד ל- 24 חודשי מאסר.

העונש המתאים

24. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא' לחוק העונשין).

25. **לחומרה**, ראשית שקלתי את הצורך בהרתעת הציבור והנאשם בהעברת מסר חד וברור כנגד הישנותם. שנית, שקלתי את העובדה כי הנאשם צבר לחובתו 15 הרשעות קודמות בעבירות שונות הכוללות עבירות רכוש, סמים, עבירות על חוק הכניסה לישראל, אלימות, הצתה ובגין ריצה מספר רב של עונשי מאסר.

26. לקולא התחשבתי בכך שהנאשם שוהה במעצר כחמישה חודשים, וידוע כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר. בנוסף, שקלתי לקולא את העובדה שהנאשם לקח אחריות למעשיו וחסך זמן שיפוטי וכן חסך עוגמת נפש מבני משפחתו שהיו צריכים להעיד כנגדו. עוד התחשבתי בעובדה כי המתלוננת הביעה רצונה לפני שהנאשם ישוב לביתם ויסייע לה בגידול ילדיהם. עוד התחשבתי בכך שהנאשם לא הורשע בפלילים מאז שנת 2013 וכי עבר בתקופה זו הליך של גמילה מסמים.

27. לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום בהעדר אופק שיקומי טיפולי בעניינו של הנאשם, אולם החלטתי להטיל עונש ברף הבינוני- תחתון של המתחם.

28. אשר על כן החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים כדלהלן:

א. 13 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו 18.6.16.

ב. 6 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירת אלימות כלפי בן משפחה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום.

ניתן היום, ה' כסליו תשע"ו, 5 דצמבר 2016, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.